

Nr 343.

Av herr **Berg, Robert**, och herr **Franzon**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förändring i avseende å löneställning och antal beträffande vissa ordinarie befattningar vid kommunikationsverken m. m.

Stora belopp ha under de senaste årtiondena och ej minst under krigsåren investerats i anläggningar för landsbygdens elektrifiering av såväl staten som enskilda företag och enskilda personer. Enbart som bidrag för befrämjandet av landsbygdens elektrifiering har riksdagen under senare år anslagit ej mindre än 39 000 000 kronor. Inom stora delar av vårt land har denna elektrifiering planlagts av statens vattenfallsverk och utförts antingen av vattenfallsverket direkt eller av enskilda under ledning och kontroll av vattenfallsverket. Ett omfattande och intresserat arbete har härvid nedlagts icke blott i fråga om den tekniska utformningen av distributionsanläggningarna utan även i administrativt och kommersiellt avseende. Det är ingen överdrift att påstå att vad som gjorts på dessa olika områden varit banbrytande och tongivande.

En stor del av dessa arbeten har utförts av de lokala kraftverksförvaltningsgarnas distriktskontor under ledning av dessas föreståndare, distriktsingenjörerna.

I underdånig skrivelse den 18 december 1945 har vattenfallsstyrelsen gjort framställning om förbättring av distriktsingenjörernas löneställning. Framställningen har motiverats med såväl omfattningen och arten av distriktsingenjörernas arbetsuppgifter som svårigheten att med nuvarande löner rekrytera den för denna befattning lämpligaste ingenjörspersonalen. Framställningen har också tillstyrkts av allmänna lönenämnden.

Kungl. Maj:t har dock i sin proposition nr 239 icke gjort något sådant förslag. Departementschefen har i propositionen avstyrkt, att den ifrågasatta uppflyttningen för närvarande komme till stånd, men ansett att frågan borde tagas upp på nytt, sedan den nu pågående utredningen rörande en allmän löneroglering för statstjänstemännen slutförts.

Det skulle för de stora delar av vårt land, där statens vattenfallsverk direkt eller indirekt omhänderhar distributionen, komma att medföra svårbotlig skada, om vattenfallsstyrelsen icke skulle förfoga över tillräckligt kvalificerad personal för ifrågavarande så betydelsefulla befattningar. Man kan också av vattenfallsstyrelsens underdåniga skrivelse utläsa bekymmer att brist på lämplig personal skall uppstå, därest denna lönefråga icke löses snabbt och på tillfreds-

ställande sätt. Dessa bekymmer delas också av var och en, som på ett eller annat sätt deltagit i arbetet med landsbygdens försörjning med elektrisk kraft. De ringa besparingar, som kunna göras genom ett uppskjutande av löneregleringen för denna lilla, för landsbygden så betydelsefulla befattningshavar-grupp, stå icke i rimlig proportion till de vådor, som kunna följa av ett uppskov.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i den vid civila avlöningsreglementet fogade tjänsteförteckningen för statens vattenfallsverk, att befattningen som distriktsingenjör från den 1 juli 1946 uppflyttas från lönegrad A 27 till lönegrad C 5.

Stockholm den 9 maj 1946.

Rob. Berg.

L. Franzon.
